

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τὸν ἔκτον διατρέχομεν καὶ δέκατόν μας χρόνον
καὶ μένει πάλιν ἔδρα μας ἡ γῆ τῶν Παρθενῶνων.

Ἔτος χίλια κι' ἐννιακόσα
κι' ἡ ψιλή μας πάντα δρῶσα.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.

Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — δ' ἔκ' φράγχα εἶναι μόνοι.

Γιὰ τὰ ξένα ὁμως μέρη — δ' ἔκ' φράγχα καὶ 'στὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῇ
πρὸς δύο εἰκοσάφραγχα, κι' ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Μὰν τρίτη καὶ δεκάτη
καὶ γυρίζει τὸ Παλάτι.

Ἐπτακόσα κι' ἐπτά
κι' ἀφθονοῦν τὰ λεπτὰ.

Πρὸς εὐρεδὶν ὀργανωτοῦ τῶν Καραβιῶν καὶ τοῦ Στρατοῦ.

Τώρα ποῦ τὸ Ρωμαῖκο μὲ φούρια καὶ μανία
κάτι ζητεῖ, καὶ τι διψᾷ, μὰ τί κι' αὐτὸ δὲν ξέρει,
τώρα ποῦ κι' ὁ Διάδοχος 'πῆγε 'στὴ Γερμανία
καὶ λῖνα πῶς ὀργανωτὴ 'στὸ γυρισμὸ θὰ φέρη.

Τώρα ποῦ διοργανώσις ἀπὸ παντοῦ μυρίζει,
καὶ μὲ τὴν δρᾶσιν 'φίρανε μικρῶν μεγάλων πάχος,
μεγάλα δὲ κατὰ θυμὸν καὶ φρένα μερμηρίζει
κάθε Ρωμηὸς παλληκαρᾶς καὶ κάθε Τουρκομάχος.

Τώρα ποῦ μία ζύμωσις παρατηρεῖται νέα
καὶ βλέπεις 'μπρὸς σου στρατηγὸ τὸν ὑποδεκανέα,
κι' ὁ Φασουλῆς τὸ βῶδι
'σηκώθηκε 'στὸ πόδι,
κι' ἔδω κι' ἐκεῖ τοῦ 'κάπνισε νὰ πάη νὰ 'μιλήσῃ
καὶ τῆς διοργανώσεως τὸ ζήτημα νὰ λύσῃ.

Ὁ Φασουλῆς μονάχος ὁλοῖδια
πηγαίνει 'στῆς Γαλλίας τὰ Παρίδια.

Χαίρετε, Γάλλοι προσφιλεῖς,
ὁ ξύλινος ὁ Φασουλῆς
ἔφθασε 'στὸ Παρίσι
μὴ χάρι νὰ ζητήσῃ.

Δεχθῆτε, Γάλλοι, τῶν Ρωμηῶν τὸν νέο Διογένη,
ποῦ μὲ τὴν διοργάνωσι τσιμποῦρι θὰ σᾶς γένη.
Δὲν ξέρετε πῶς μαρτυρῶ, δὲν ξέρετε πῶς ρέβω,
μὲ τὸ φανάρι ποῦ κρατῶ
ἄνθρωπον τώρα δὲν ζητῶ,
ὀργανωτὴν γυρεύω.

Τὸ δόλιο τὸ Ρωμαῖκο ξεχνᾷ τὰ περασμένα,
διοργανώσις λαχταρᾷ μὲς 'στὰ κουβαρνταλήκια του,
κι' ὅποιος εὐρῇ γιὰ τοὺς Ρωμηοὺς ὀργανωτὴν κανένα
νὰ μοῦ τὸν φέρη γρήγορα νὰ πάρῃ τὰ βρεθήκια του.

Τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην σας πρὸ χρόνων τὴν εἰξέυω...
γιὰ 'πέντε μου ποῦ κάθεται νὰ πᾶω νὰ τὸν εὐρῶ.
Γαλλία μου λαοφιλῆς,
κι' ὁ Διογένης Φασουλῆς
ὀργανωτὴν ἐκ μέρους σου ζητεῖ γιὰ τὰ πλεούμενα,
ποῦ τώρα μὲς 'στὸν Βῶλο
γυμνάζονται καὶ μαρτυροῦν εἰς τὰ καλά καθούμενα
χωρὶς νὰ παίζουν ρόλο.

Ἀπὸ τοὺς τόσους ποῦχετε δώστε κι' ἡμᾶς κανένα
νὰ μὴ σαπίσουν ἄδικα καράβια δοξασμένα.
Γαλλία, σὲ παρακαλῶ, κι' ἐμπρὸς σου κλίνω γόνυ,
'τελείωσαν τὰ ψέγματα, 'σώθηκαν τὰ παιγνίδια,
δῶσε κι' ἡμᾶς ὀργανωτὴν γιὰ νὰ διοργανώγῃ
καράβια καὶ πληρώματα καὶ τοῦ Ναυστάθμου στρατιά.

Κι' άλλοτε διοργάνωσι μᾶς ἔκαν' ἕνας Γάλλος
 ἑστὰ Ναυτικά μεγάλος,
 κι' ἐκόντευσ τὸ Ναυτικὸ νὰ διοργανώθῃ
 κατὰ τὸν νέον τρόπον...
 Θεὸς ἔχωρίετον, πέθανε, χωρὶς ν' ἀζιωθῇ
 καρπούς νὰ δρέψῃ κόπων.

Μὰ τώρα, Γάλλοι φίλτατοι, κι' ἐμεῖς θὰ κουνηθοῦμε
 κι' ἀπόφασι τὸ ἔβαλε νὰ διοργανωθῶμε,
 καὶ γρήγορα νὰ παίξωμε μεγάλου κράτους ρόλο
 μὲ Γερμανούς γιὰ τὸ Στρατὸ καὶ Γάλλους γιὰ τὸ Στόλο.

Τώρα κι' ἐμεῖς ἀληθινὰ τὰ δόντια μας θὰ τρίξωμε,
 τώρα κι' ἐμεῖς ἀληθινὰ ἑστὴ δρᾶσι θὰ τὸ ρίξωμε,
 καὶ θὰ φανοῦμε θρέμματα
 τοῦ τόπου τοῦ ζευζέκη...
 ἑτελείωσαν τὰ ψέμματα,
 κομμένο τὸ γελέκι.

Ὡ Φραντζέζοι, φίλοι πρώτοι, καὶ σὲ τοῦτο τὸν καιρὸ,
 ποῦ σὺν πρώτα φλογερὸ
 τὸ Ρωμαϊκὸ κινεῖται,
 σύμμαχοί μας νὰ φανήτε.

Κι' ὅποιος ἀπὸ σᾶς δὲν ἔχει
 ἑστὴν πατρίδα του δουλειά,
 καὶ ἑστὰ Βουλεδάρτα τρέχει
 καὶ τὸν τρώγ' ἡ τεμπελιά,
 νᾶλθῃ μέσα ἑστὴν Ἑλλάδα νὰ δουλέψῃ καὶ νὰ δράσῃ
 καὶ καλὰ νὰ τὴν περάσῃ.

Ὅλο θὰ διοργανώῃ
 μὲ τῆς πείρας του τὰς γνώσεις,
 κι' ὅταν πλέον τελειώῃ
 τὰς σοφὰς διοργανώσεις,
 θὰ πηγαίνει ἑστὸς Ναυστάθμους νὰ ψαρεύῃ νύκτα ἡμέρα
 σιναγρίδες καὶ ροφούς...
 μὴ θαρρῆτε, φίλοι Γάλλοι, πῶς δὲν ἔχομε ἐκεῖ πέρα
 διοργανωτὰς σοφούς.

Ἐρίσκονται κι' ἐκεῖ φωστῆρες τῆς θαλάσσης καὶ τῆς γῆς
 καὶ ἑστὰς ὥρας τῶν πολέμων καὶ ἑστὰς ὥρας τῆς φυγῆς,
 ἀλλὰ τούτους τώρα τώρα ἠθασαυρίσαμε παράδες,
 ὅπου θέλομε νὰ φᾶνε κι' Εὐρωπαῖοι φουκαράδες.

Ὡ Γαλλία, κι' ἀπὸ σένα διοργανωτὰς ζητῶ,
 δός μας πέντε, δός μας δέκα, καὶ πενήντα κι' ἑκατὸ,
 καὶ νὰ βάλωμε τοὺς κλήρους καὶ νὰ δοῦμε ποῦ θὰ πέσῃ,
 καὶ ποῖος τώρα θὰν' ἐκείνος, ποῦ θὰ λύσῃ καὶ θὰ δέσῃ.

Μαζευθῆτε γύρω γύρω
 καὶ τραβήξετε τὸν κλῆρο.
 Τρισμακάριος ὁ Φράγκος, ποῦ θὰ κληρωθῇ γιὰ μᾶς
 καὶ θὰ τεύλῃ μὲς ἑστὸ στόμα τέτοιος πρῶτος λουκουμάς,
 εὐτυχῆς, ποῦ θὰ πατήσῃ μὲς ἑστὰ μέρη μας ἐκεῖνα
 καὶ θὰ ὀθῇ τὴν Σαλαμίνα
 μὲ τριῆρεις τῶν Περσῶν
 καὶ μ' ἀνταύγειαν πυρσῶν.

Τέτοια, Γάλλοι, σᾶς ἔμιλῶ,
 κι' ὅποιος εἶναι μὲ μαλὸ
 ἄς ἐλθῇ μὲς ἑστὴν Ἑλλάδα τῆς ἀρμάδας νὰ μορφώσῃ

κι' ἄς μὴ χάνῃ τὸν καιρὸ του
 πρὶν πικρὰ τὸ μετανοήσῃ
 καὶ κτυπήσῃ τὸ ξερό του.

Ἄν ἐγνώριζε καθένας ποῖα τύχῃ τὸν προσμένει,
 τί χρυσὴ ζωὴ καὶ κότα,
 κι' ἂν ἐγνώριζε καθένας τί δηλοῖ καὶ τί σημαίνει
 ἑστῶν Ρωμῶν νὰ ζῆς τὰ φῶτα,
 πῶς γιὰ τοῦτον θὰ πουλοῦμε καὶ τὸ τρύπιον τὸ βραχὶ μας,
 θ' ἀριθάρριζε μονάχος δίχως πρόσκλησι δίκη μας.

Πολυφίλητος Γαλλία,
 ποῦχεῖς τόσα μεγαλεῖα,
 κι' εἰς ἐκθέσεις κατ' αὐτὰς
 προσκαλεῖς σοφούς καὶ μάγους,
 δῶσε διοργανωτὰς
 εἰς Ρωμηούς ἀστακοφάγους.

Πλὴν πρὸς τὸ παρὸν ἀφίνω τὸ Παρίσι τῆς Γαλλίας
 καὶ πηγαίνω νὰ ζητήσω μερικὸς κι' ἐκ τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ Φαδουλᾶς ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων
 πηγαίνει ἑστὴς Ἀγγλίας τὸ Λονδίον.

Ἦλθα τώρα κι' ἐδῶ πέρα,
 σύμμαχός μας Ἑγγλιτέρα,
 ἑστὰ ποδάρια σου νὰ πέσω
 καὶ νὰ σὲ παρακαλέσω

τώρα, ποῦ τὸν πόλεμό σου μὲ τοὺς Μπόερς θὰ τελειώσῃ
 καὶ τοῦ κράτους σου θ' ἀρχίσῃς τὰς μεγάλας οργανώσεις,
 ἕνα Λόρδο Ναύαρχό σου νὰ μᾶς στείλῃς δίχως ἄλλο,
 πρέπει νάχωμε κι' Ἑγγλέζοι γιὰ νὰ βοηθῇ τὸν Γάλλο.

Προσφίλης μας Ἑγγλιτέρα,
 τῆς μητέρας μας μητέρα,
 ξέρεις δίχως νὰ ἑστὸ πῶ
 πόσο πόσο σ' ἀγαπῶ.

Ξέρεις πῶς σὲ συμπαθοῦμε καὶ γραπτῶς καὶ διὰ γλώσσῃ
 κι' ὅταν σὺ τὴν νίκην δρᾶτῃς κάνομε διαδηλώσεις,
 ὅλους ὅλους μᾶς φλογίζει τῆς Ἀγγλίας λαὸς ἔρωι,
 κι' εἶδες τί σταυραστοὶ μας ἔτρεξαν νὰ λάβουν μέρος
 εἰς τῶν Σκώτων σου τὰς τάξεις μὲ προμάχιον προθυμίας,
 ἀλλὰ σὺ δὲν τοὺς ἐδέχθης πρὸς μεγάλην σου ζημίαν.

Ὡ κλεινὴ θαλασσοκράτωρ, ποῦ μ' ἐκεῖνα τὰ βουνά σου
 δέκα στόλους πολεμεῖς,
 συλλογίσου πῶς κι' ἐμεῖς
 ἐσκαλίσουμε ἑστὴν πέτρα τὸν μεγάλο Γλάδστονά σου,
 μὰ τὸν ἔχομε κρυμμένο μέσα σ' ὑπογείων βάθῃ
 ἀπὸ φόβο μήπως πάθῃ.

Κάθ' Ἑγγλέζος ἄς ἀφήσῃ τοῦ Λονδίνου τῆς ομίχλαις,
 ναυαρχεῖα καὶ ναυστάθμους καὶ κουβένταις κουτουροῦ,
 κι' ἄς ἐλθῇ νὰ ταξιδεύῃ μὲ τῆς Κίτσαις καὶ τῆς Κίχλαις
 πότε ἑστὴν Λειψοκουτάλα, πότε ἑστὴν Κρεμμυδαροῦ.

Καὶ γιὰ τοῦτον τὸν ἀσίκη τὸν παρᾶ μας δὲν θὰ κλαίμε
 Λόρδο Ναύαρχο τοῦ Στόλου κι' ἐκεῖ πέρα θὰ τὸν λήμῃ
 καὶ θὰ μάθῃ ναργιλέδες
 νὰ καπνίζῃ σὺν κι' ἐμᾶς,

καὶ μὲ τῶν Ρωμῶν τῆς Λαίδας
 θὰ πηγαίνῃ σ' ἐκδρομάς.

Ἐπὶ καμπίνα του θὰ ἔρῃσκῃ λαθόμάνο καὶ λεκάνη,
 κι' ὅταν κάποτε πανοῦκλα τοὺς Ρωμηούς ἐπαπειλῇ
 ἑστὸς γιαλοὺς θὰ βγαίνῃ βάρδια καὶ καρτέρι θὰ τῆς κἀνῃ,
 κι' ὅπου ἔμπρός του τὴν πετύχῃ θὰ τὴν βορμπαρδοβολῇ.

Λόρδε τῆς Σαλισθουρίας,
 μὴ μὲ σκώμματα γελᾷς,
 ἂν θαλασσοκρατορίας
 θέλῃ κι' ἡ πατρίς Ἑλλάς,
 κι' ἐντὶ Ναύαρχον πρὸς δρᾶσιν μὴ μᾶς στείλῃς, Σωλσθουρὺ,
 καὶ ἑστὴν σήμερον εὐδίαν
 τὸν μακρὸν ζουρλομανδύαν,
 ποῦ μᾶς ἔστειλες καὶ τότε ἑστὸν καιρὸ τοῦ Θεοδωρῆ.

Μὴ καὶ σήμερον ἀξίους τοῦ μανδύα σου μᾶς κρίνης,
 ἄφῃς τὰ χωρατὰ,
 καὶ μὴ σκούζῃς δυνατὰ
 πῶς χρειάζεται τοιοῦτος καὶ ἑστὸς χρόνους τῆς εἰρήνης.

Ἀπὸ τὸ Λονδίον
 εἰς τὸ Βερολῖνον.

Ἀγαπητοὶ μας Γερμανοὶ καὶ κορδωμένοι Πρώσοι,
 εἰς δώστε μας οργανωτὴ στρατοῦς νὰ μᾶς σκαρώσῃ,
 οργανωτὴ γιὰ τὸ Θεὸ προτοῦ χαντακωθοῦμε
 καὶ σύζυλα χαθοῦμε.

Κυτάξετέ με, Γερμανοὶ, γυρίζω νύκτα ἡμέρα,
 τὴν κάθ' ἐξώπορτα κροτῶ
 καὶ μὲ καρδιόκτυπο ῥωτῶ:
 καὶ νὰ μὴ διοργανωτὴς δὲν κάθῃ ἐδῶ πέρα ;»

Ναὶ μὲν καὶ τώρα τύμπανον πρὸς δρᾶσιν μᾶς καλεῖ,
 ναὶ μὲν καὶ σφρίγος ἔχομεν καὶ φρόνημα πολὺ,
 μὰ πάντα περισσότερον ἐκεῖνος θὰ μᾶς βάλῃ
 καὶ νικηταὶ θὰ βγαίνωμε πρὶν ἔλθῃ Καρναβάλι.

Βρανδεμβούργοι καὶ Πρώσοι, κάνετ' ἐλεημοσύνη
 καὶ ἑστὴν καψο—Ρωμηοσύνη.
 Καγκελάριε μεγάλε, Χοενλόε Γερμανέ,
 οἶκτον λάβε καὶ γιὰ μένα τὸν ζυλένιο κουνενέ,
 καὶ κατάφερε κι' ἐκεῖνον τὸν σφρίγῶντα Καίσαρά σου
 κάποιον Πρώσο νὰ μᾶς στείλῃ νὰ σοῦ πούμεθα γιὰ χαρὰ σου.»

Χοενλόε, νὰ μοῦ ζήσης, ξέρω πῶς μᾶς ἐκτιμᾷς,
 δῶσε, μπάρμπα, καὶ σ' ἐμᾶς,
 κι' ἂν δὲν στείλῃς κανένα στρατηλάτη σὰς τρανὸ
 ἕνα σὰς ἐπιλοχία δώστε μας Πομερανὸ,
 νᾶλθῃ μέσα ἑστὴν Ἀθήνα νὰ σκοτώνῃ τὸν καιρὸ του
 καὶ μὲ τοὺς Ρωμηούς νὰ δέῃ μὴ χαρὰ τὸν γαῖδαρό του,
 καὶ νὰ βλέπῃ κάθε τόσο τί σπαλέτα ποῦ σκορπιέται
 κι' ὅλο νὰ σταυροκοπιέται.

Καὶ τὴν ὥρα ποῦ θὰ πίνῃ μὲ ραχάτι τὸν καφέ
 νὰ τοῦ φέρουν τὸν λουφέ,
 καὶ νὰ παίξῃ βιστ καὶ πρέφα
 καὶ νὰ λῆμε : «τοῦτος ἔφα!»

Μπράτσο μὲ τοὺς στρατηλάτας τὸ μουστάκι του νὰ στρέφῃ
 νᾶχῃ παγωνιοῦ φτερά,
 νὰ τοῦ δώσωμε καὶ νύφη
 μὲ τρικουδερτο παρᾶ.

Πῆς ἑστὸν Αὐτοκράτορά σου, ποῦχεῖς μέσα τοῦ φωταῖς,
 τοὺς θυμούς του νὰ ξεγᾶσῃ καὶ νὰ ρίξῃ δαὸ ματιαῖς

καί σ' ἐκεῖνα τοῦ Στρατοῦ μας τὰ κατάξερα στελέχη,
καί συμμάχους κι' ἐπιμάχους διὰ βίου θά μᾶς ἔχη.

**Ὁ Φασουλῆς πηγαίνει
ὀλοταχῶς 'στὴ Βιέννη.**

Βαρῶτε 'μπρός, βαρῶτε 'μπρός, τρισένδοξοι Μαγάροι,
κι' ὁ Φασουλῆς 'στὴ Βιέννα σας τρεχάτος ἀριβάρει,
ὀργανωτὴ καταζητῶ κι' ὀργανωτὴ δὲν 'βρίσκω,
τώρα 'στὸν Αὐτοκράτορα θά πάω τὸν Φραγκίσκο.

Ἄς ἔλθῃ μὲ τὸν Γερμανὸ κι' Αὐστριακὸς Μαγάρος,
καί δηὸ καὶ τρεῖς ὀργανωταὶ δὲν θά μᾶς δώσουν βάρος,
ἕνας δὲν κάνει τίποτα σὰν εἶναι κοῦκος μόνος,
κι' ὅσο κατέβουν πρὸ πολλοὶ 'στὴν γῆν τοῦ Παρθενῶνος,
τόσο κι' ὁ νέος μας Στρατὸς καλλίτερος θά γένη,
τόσο κι' ἡ διοργάνωσις ρωλοῖ θά πηγαίη.

Ὅποιος ἐλθῇ μὲς 'στῶν Ρωμηῶν τὸ φλογερὸ καμίνι
ὀργανωτὴς νὰ μείνῃ,
πρέπει νὰ τῶχῃ γιὰ τιμὴ καὶ νὰ τὸ καμαρώνῃ,
κι' ἀντὶ νὰ τὸν πληρώνωμε πρέπει νὰ μᾶς πληρώνῃ.

**Ἰδρωμένος ἀπὸ ζέστη
πάει μὲς 'στὴ Βουδαπέστη.**

Οὐγγαρέζοι προσφιλεῖς μου, καὶ σὲ σὰς γονυπετῶ,
καὶ 'δικό σας σπιρουνάτο γιὰ τὸ Στράτευμα ζήτῶ,
ἀφοῦ δὲ κι' ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντα πέρνετε παράδες
καὶ τῆς δίγετε φοράδες
μαύραις, ἄσπραις, καὶ στακτιαῖς,
ὅπου βγάζουνε φωτιαῖς,
δῶστε κι' ἕναν Οὐγγαρέζο νὰ μᾶς μάθῃ τὴν φευγάλα
'στ' ἄλογά σας τὰ μεγάλα.

**Ὁ Φασουλῆς ἀκόμῃ
πηγαίνει καὶ 'στὴ Ρώμῃ.**

Μακρονάδες Ἰταλοὶ καὶ 'στὸ τραγοῦδι μάνναις,
'εἴητε μὲ τῆς Ματρόναις σας, 'εἴητε μὲ τῆς Ρωμάναις,
κι' ἄς βοηθήσῃ τοὺς Ρωμηοὺς κι' ἡ τῶν Ρωμαίων Ρώμη,
ποῦ βράζει λάβα μέσα των καὶ τῶν πολέμων ρώμη.

Σεῖς πάλιν τὸν Βεζούβιον κυττάζετε καὶ τρέμετε,
ποῦ 'μέρα νύκτα βρέμεται,
μὰ μέσα 'στὸ Ρωμαϊκὸ, 'στὸ κράτος τῶν ἀστειῶν,
ἀμέτρητοι μᾶς ἀπειλοῦν κρατῆρες ἡφαιστείων.

Δῶστε καὶ σεῖς ὀργανωτὴν κανένα μὲ γαλόνια,
καὶ 'στὴν Ἀθήνα σὰν κι' ἐδῶ θά τρώῃ μακαρόνια,
κι' ἐκεῖ 'μπορεῖ νὰ τραγουδῇ μινόρε καὶ ντουέτο,
Λουτσιά, Ντοῦε Φόσκαρι, Τραβιάτα, Ρ.γκολίτο.

Καὶ 'στὴν Ἀθήνα τώρα
τὸ κάντο 'πῆρε φόρα,
κι' Ἑλληνικὸ μελόδραμα 'σκαρώσαμε γιὰ χάρι,
κι' ἀπὸ φωναῖς τραγουδιστῶν αὐτὶ δὲν ἡσυχάζει.

Ὅργανωτὴς δὲν 'βρίσκεται, τὰ ρούχα μου δαγκάνω,
τὰ ντέρτια μας σὰς τάπα,
ἐλύσσαξα, μωρὲ παιδιὰ, θά 'μπῶ 'στὸ Βατικάνο,

θὰ τρέξω καὶ 'στὸν Πάππα,
κι' ἴσως αὐτὸς μὲ λυπηθῇ κι' εὐθὺς μετὰ χαρᾶς του
μοῦ δώσῃ διοργανωτὰς δηὸ τρεῖς ἐκ τῆς φρουρᾶς του.

**Ἀριβάρει καὶ 'στὴν Πόλιν
μὲ σταυραετοῦ φακίολι.**

Τῶν κλεινῶν Ὀσμανλήδων Σουλτάνε,
ψυχικὸ σὰν φιλάνθρωπος κάνε,
τῶν ἐχθρῶν σου προστάτης γενοῦ
καὶ γενναῖος Φιλέλλην φανοῦ.

Κι' ἂν ἡ Δύσις, ἡ πρώτη μας φίλη,
μορφωτὰς 'στὴν Ἑλλάδα δὲν στείλῃ,
σὺ νὰ κάνῃς αὐτὸ τὸ πεσκέσι,
καὶ σὲ κάποιον 'δικό σου νὰ 'πῇς
'στὴν Ἀθήνα νάλθῃ μὲ τὸ φέσι
νὰ γενῇ καλντερίμ-τσελεπῆς.

Μᾶς λέν, Σουλτάνε, πῶς καὶ σὺ μεταρρυθμίσεις κάνεις,
ἀλλὰ καὶ τῶν Γκιουρῆδων τὴν δρᾶσιν μὴν ξεχάνῃς,
στεῖλε λοιπὸν σὰν ἔξυπνος, ποῦ δὲν σοῦ λείπει γνώσις,
γιὰ νὰ τελειώσωμε μαζὶ τὰς νέας ὀργανώσεις.

Χανούμισσαις ἀόραταις, Οὐρὶ τῶν Χαρεμιῶν,
μεσολαθήσετε καὶ σεῖς πρὸς χάριν τῶν Ρωμηῶν,
καὶ 'πῆτε 'στὸν Κισλάραγα, καὶ 'πῆτε 'στὸ Ντιβάνι
κι' αὐτὴν τὴν γενναιοῦτητα γιὰ τοὺς Γκιουρὸν νὰ κάνῃ.

Σουλτάνε, σὲ παρακαλῶ, μὲς 'στάς μεταρρυθμίσεις
νὰ μὴ μᾶς λησμονήσῃς,
στεῖλε κανένα σου Γαζῆ
νὰ πιούμεε τὸν καφφὲ μαζὶ,
στεῖλε, μεγάλε φίλε μας,
κανένα σου φεσᾶ,
τὸ κάτω κάτω στεῖλε μας
καὶ τὸν Ἐτέμ — Πασσᾶ.

**Καὶ καρπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.**

Τὸ τμήμα τὸ μέγαλον τῶν Ἑσωτερικῶν,
τὸ τῆς Οἰκονομίας καὶ τὸ Στατιστικόν,
ἐξέδωκεν ἐσχάτως μὲ τᾶλλα τὰ βιβλία
στατιστικὴν τοῦ τύπου, μικρῶν μεγάλων φύλλων,
φροντίδι Διανοπούλου, σπουδῇ κι' ἐπιμελείᾳ,
πρωτίστου τμηματάρχου μὲ φῶτα καὶ μὲ ζῆλον.

Νέα Ἐποχὴ, τοῦτέστι φύλλον περιοδικόν,
λίαν καλλιτεχνικόν,
ὅπου βγαίνει 'στὴν Ἀθήνα
μόνο μιὰ φορὰ τὸν μῆνα.

Ἐννεῖντα Μουραπάδες,
χαζομάρες κι' ἐξυπνάδες,
συγγραφεῖ τοῦ γέρο-Κούτρα, τῆς Δωριᾶδος καροτσέρη,
ὅπου τόσ' ἀστεία ξέρει.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηοῦ μας, παρλαπίπα πατριῶν,
ἀριθμὸς τριαντατρία, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διδόπου.